

Straffe wester en stormachtige jazz

★★★★★

Gebeurtenis: 23ste Zomerjazz-FietsTour. **Gezien:** 29/8 in kerkjes en schuren in Garnwerd e.o. **Publiek:** ca. 1500. **Bijzonderheid:** VPRO Radio zendt 18 en 25 september enkele opnames uit op Radio 6.

Door Illand Pietersma

Hoe kunnen koeien zich zo makkelijk staande houden? Ze grazen rustig in de wei, terwijl een straffe wester door het Reitdiepdal jakkert. Die lijkt de onbeschut- te jazzfietser telkens naar het startpunt terug te willen duwen. Nee, de ware wiesliefhebber had afgelopen zaterdag een makkelijke keuze tussen de proloog van de Vuelta op een gladgeasfalteerd TT-circuit, of de ZomerjazzFietsTour met een uitdagende tocht langs kerkjes en schuren, met échte stieren langs het parcours, in plaats van zwartgeschilderde silhouetten.

Het uitdagende zat hem niet alleen in de stevige tegenwind, maar vooral in de muziek. De ZomerjazzFietsTour had voor deze editie onder meer enkele jonge jazzmusici uitgenodigd. Dat begon met het trio van Morris Kliphuis (1986), die de hoorn bespeelt - een zeldzaam instrument in de jazz. De klank ervan deed denken aan een opgerolde trombone: een prachtige, ronde, wat gedragen toon voor een ballad. Maar

De band Oruga in een schuur te Feerwerd.

Foto: Reyer Boxem

hij kon ook heel rauw uit de hoek komen over een funky groove van drummer Remco Menting en gitarist Maarten van der Grinten.

Saxofonist Joris Roelofs (1984) klonk in de kerk van Adorp wat minder scherp dan op zijn prima debuut-cd *Introducing*. Maar met fraaie bijdragen van bassist Clemens van der Feen (1980) en de ruim ervaren gitarist Jesse van Ruller werd het toch een mooie set. Heel avontuurlijk waren deze concerten niet. Trompettiste Sanne van Hek (1979) zette

met de onconventionele gitarist Jasper Stadhouders (1989), de energieke drummer Gerri Jäger en een bak vol elektronica een optreden neer dat meer bij het stormachtige weer paste. Zat het publiek eerder op de middag nog rustig mee te knikken met de muziek, hier kon men heftiger headbangen op improvisaties met een punk-rockmentaliteit.

Hoe meer tegenwind, hoe meer avontuur, zo leek het. De band Oruga van gitarist Mark Tuinstra combineerde vanuit een basis van Ethiopische pop-

muziek invloeden uit India met highlife-gitaar en reggae-ritmes. De Senegalese zanger Mola Sylla trok met een mix van West-Afrikaanse percussie en Oost-Europese muziek een tjokvolle schuur bij Feerwerd, waar het publiek zelfs van een kar vol strobalen bezit had genomen. Het New-Yorkse Claudia Quintet bracht fraaie, filmische klanklandschappen, tussen minimal music en post-moderne jazz.

In de kerk van Feerwerd staat vaak iets opmerkelijks. Dit jaar was dat de Italiaanse gitarist Paolo Angeli, die zijn instrument heeft voorzien van extra snaren, effecten en voetpedalen. Zo kan hij hem tegelijk als een soort cello bespelen. Het publiek stond regelmatig halsreikend in de kerkbanken om te volgen hoe Angeli de wonderlijkste klanken uit zijn omgebouwde gitaar haalde.

Eerder stond Ab Baars daar solo. Op tenorsax scheurde hij de jazzgeschiedenis aan stukken, op een 'shakuhachi' (Japanse fluit) laste hij een meditatief moment in om vervolgens op klarinet met piepende boventonen te spelen met de akoestiek van de kerk. Kwinkelerende tremolo's en schorre snaters eindigden in zacht ruisen van de wind. Tot slot verklankte hij met tegenstribbelende hartenkretten uit de tenor het gemoed van de zwoegende jazzfietser.